

ÁFRA JÁNOS

A vének vénei

*Valából biztos várnak még valamit a vének
véneitől, hogyha sehogya sem sikerül elengedniük
a vászonba csomagolt csontok súlyát. Évtizedek óta
nem szépítik a legnagyobb gondjukat, hisz levetni
készülnek mellkassal nyakat, arccal a kiszáradt ajkakat,
amin keresztül pedig valaki közülük préselte ki
magából az emberiség leghosszabb mondatát.
Egy tizenkilencedik század végén kezdődő ordítástól
a jól formált szavakon át az utolsó nyöszörgésig,
ami ha eljön, nyugtató pont lesz egy mondat végén.
De mindez súlytalan a maga bizonyosságával is,
ha tényleg éltek isteni testben a bibliai matuzsálemek.
Így másolják hangok és oltják ki jegyzetek az evolúciót.
Ki mondja meg, mi tartja egybe a ráncok közé
szorult érzelmeket azokban a száztizenéves nőkben,
akik lefeküdtek négyezerszer és felkeltek négyezerszer,
közben kezeik közt három generáció elperereg,
és végignézni az unokák haldoklását vajon milyen lehet?*

*Ha nincs bizonyíték a születéséről, kortalan vagy.
A mexikói Leandra Becerra nem tudja alátámasztani
a százhuszonnyolcadik évét, és a vele korú brazil
Jose Aguielo dos Santos sem hiteles önmaga, ha a szén-
izotópos kormeghatározás eredménye a sötét ajkak
szavait nem igazolja, pedig két hónappal azután született,
hogy a dél-amerikai országban, a világon utolsóként,
eltörölték a rabszolgaságot. Jose még egy munkástáborban
látta meg a napvilágot, a szabadulás hírhozójaként lett
a megváltás szimbóluma. Nem hivatalosan ő a legöregebb
férfi, sohasem nősült meg és nem születtek utódai.
A japán Misao Okawa viszont még csak száztizenhat éves,
de papírokkal is alá tudja támasztani, szerencsés,
hisz két gyermeke is él még, akik közelednek a százhoz,
de a férjét már nyolcvanhárom éve eltemették.
Ő a legözvegyebb asszony, és oltatlan vágyai mellett
eltörpülni látszik az érintetlen apácafőnökök terbe,
vagy inkább teher nélkülsége. Az arkansasi Gertrude
Weaver néhány hónappal fiatalabb, s az Istenben
való hitnek tulajdonítja megélt esztendőit, alighanem
a legigazabbak közé sorolja magát, másképp*

*miért nyilatkozta volna ezt a riporternek?
A család, a kerekesszékes tánc és a manikűr
a mindene. Talán mégsem igaz, hogy elhagyjuk
magunkat, amikor itt volna az ideje.*

*Parancsszóra érkezünk és parancsszóra távozzunk,
vagy ami meglepőbb, magunk választjuk és húzzuk
el az aktuális életet, hogy tanúivá váljunk a folytatásnak,
s a túlig maradvá legyünk eleven tanúságtételek.
Az okmányok hiánya mítoszi szintre magasztatja föl törté-
netünk jelentőségét, s mi eljátszunk a gondolattal,
Ádám nyolcadik utódja, Matuzsálem hogyan lélegezhetett
át majd egy teljes évezredet az őszövségi korban?
Vagy a közelmúlt indiai aggastyánja, Devraha Baba jógi,
aki állítólag a babokból született és fénnel táplálkozott,
úgy tartják, a Föld vagy kétszázötvenszer kerülte meg
élete folyamán a bolygórendszerünk közepén égő Napot.
Azt hibetnénk, ennyi idő alatt ijesztő távolságra került
a megszületés előtítől, pedig végig benne maradt
az igazságban, amiről csak tévedni képes, aki szólni mer.
Nem véletlen vagyunk mozgásban, mint a remény,
de eltűnik az is, amint minden hibánk előnyünkre vált.*

TÓTH ERZSÉBET

Társas gőz

*itt ők vonulnak
cammogva, csoszogva
testükkel immár megbékélve
kikről pár órára lehullhat a társadalmi lény kínja
valami azért marad belőle
de kint marad a stylist gondos műve
ruha cipő táskák kint várja gazdáját a szekrényekben
gőzök és párák sűrűjében a kinti ember felismerhetetlen
lehullhat minden lepel
főszerepbe kerülhet, amit odakint leplezni kell
nyugodtan kiteheted a titkolnivalókat
csupasz hajú néz szembe hájjal
kezdődő, szégyenlős, komolytalanul
felcsúszott kilók
és méltósággal viselt hájkolosszusok
női, férfi, öreg és fiatal hájak*